

Proletari din toate țările uniți-vă!
In lupta pentru cauza lui Lenin și Stalin înainte!

Scânteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VI Nr. 79 (331) Sâmbătă 16 Oct. 1954 * 4 pag., 15 bani

PIONIERII DISCUTĂ PROIECTUL DE REGULAMENT

In adunarea pionierească

In clasa V-a, pionierii își mai aruncară odată privirea asupra gazetei in care era cuprins Proiectul de Regulament al Organizației Comuniste a pionierilor din R.P.R.

Adunarea trebuia să înceapă îndată și fiecare voia să fie pregătit a-și spune cuvântul.

Prima care a vorbit a fost Teodoreanu Ileana. S'a oprit asupra capitolului: „Indatoriri și drepturi".

— Multe îndatoriri are pionierul și sunt scrise în regulament, dar eu tot aș mai propune ceva: Să se înscrie in regulament, acolo unde se vorbește despre respectul față de cei mari, că pionierii trebuie să se respecte și intre ei. La noi in clasă nu se întâmplă intotdeauna așa. Unii pionieri bruftuluiesc, lovesc, înjură chiar.

Pop Ilinca și-a adus aminte că Novac Andrei a bătut-o intr'o recreație: „Dacă respecți o fată sau un băiat, nu poți să-l bați" — izbucni ea.

Apoi adăugă: „Și fiindcă e vorba să ne respectăm intre noi, atunci să ne salutăm intotdeauna cu salutul nostru pionieresc. Mai propun să se introducă in regulament un capitol anume despre cravata roșie. Să se scrie ce inseamnă cravata roșie pentru un pionier și despre grija care trebuie s'o aibe el să n'o piardă, să n'o rupă, să n'o murdărească. Să luăm exemplu dela pionierii sovietici care și-au dat chiar viața pentru cravata pionierească.

MI-A FOST GREU DAR AM BIRUIT

Discuțiile erau din ce în ce mai aprinse. Cu greu așteptau pionierii să le vină rândul. Ei au arătat că in deviză este cuprins țelul vieții lor.

Cât este elev, pionierul se află printre fruntașii la învățătură, are grije de bunul obștesc. Niciodată el nu pune mai presus interesele lui personale față de cele ale colectivului. El nu se teme niciodată de dușmani și lovește în ei, așa cum a lovit Pavlic Morozov.

Când este mare, el continuă să fie totdeauna in rândul intâi, oricât de greu ar fi.

— Noi avem exemplul comuniștilor. El la greu nu dau niciodată înapoi, a spus Carmen Manac. Acum membrii de partid se pregătesc pentru Congres și muncesc mult. La noi în clasă, uneori când este greu nu ne temem, dar alteori se întâmplă să mai dăm înapoi...

— Fetelor, fetelor, o întrerupse Constanța Bucur, vreau să vă povestesc ceva despre care nu v'am spus niciodată. Știți și voi că eu sunt prietenă bună cu Klaus Viorica. Vă mai aduceți aminte că anul trecut ea nu învăța chiar așa bine, lipsea dela școală. Tovarășa profesoară a trimis o scrisoare părinților ei, despre notele rele ale Vioricăi și mi-a dat să le-o duc. Imi venea greu s'o dau. Mă gândeam că o s'o certe pe Viorica, că poate ea o să se supere cu mine. Și apoi m'am hotărît... Duc scrisoarea că altfel îi fac rău chiar Vioricăi. Am dus-o și nu mi-a părut rău.

E drept, mi-a fost greu, dar am învins.

— Pe un prieten să nu-l lauzi niciodată pentru cele rele, s'a grăbit să adauge Carmen Manac.

★

Pionierii dela Școala Elementară Nr. 5 de fete din București au mai stat mult de vorbă în adunarea aceasta și desigur că vor mai discuta încă despre proiectul lor de regulament.

B. CARAGIALE

O sarcină de cinste

Incă dela inceputul anului școlar, detașamentul nostru desfășoară munca de strângere a fierului vechi, care poate fi redat industriei. Noi am considerat aceasta ca o datorie patriotică a noastră și ne-am simțit foarte mândri când, la apariția Proiectului de Regulament, am citit că muncile de folos obștesc ne sunt o sarcină de cinste. De aceea, ne-am hotărît să adăugăm încă mult fier celor 600 kg. strânse până acum.

Valeriu PREPELIȚĂ
detașamentul Nr. 1 Școala elementară Nr. 3 Constanța

Despre îndatoririle noastre

Unitatea noastră a primit cu nespusă bucurie Proiectul Regulamentului Organizației Comuniste de Pionieri. Noi ne dăm bine seama că ea ne este un adevărat ghid în munca noastră. Deaceea, fiecare grupă a început să discute, să frământe cele cuprinse în regulament.

In grupa a I-a Ghelner Monica, conducătoarea grupei, s'a oprit în cursul discuțiilor mai mult asupra articolului care cuprinde îndatoririle fiecărui pionier. Membrii grupei au avut multe de spus despre aceste îndatoriri.

— Eu îmi iau angajamentul să-mi îndrept nota de 3 la „limba română", a spus Anghel Ana.

— Voi păstra cu cea mai mare grijă bunul obștesc, s'a angajat Suciu Olivia.

Au urmat discuții aprinse despre disciplină, despre modestie, cinste și curaj.

Eugenia SASU
Conducătoarea unității nr. 2 Alba Iulia

Cuvânt despre Regulament

Al. Ovidiu ZOTTA

Regulamentul ăsta nu-i
Menit să îl agăți în cui,
Nici nu-i strânsură de citate
Din care oarecine scoate
O frază — două la'ntâmplare,
S'arate la vreo adunare
Că-i mai deștept și mai cu moț
Ca toți!
Cu glas sever, prietenesc,
Aceste slove-ți povestesc
De rosturile celor care
Cravate roșii au pe piept,
De drumul vieții tale drept,
De cine ești și despre cum
Nu trebui să te-abați din drum.
Cu ierea, s'o termini odată,
De chiul să uiți, și de suflat.
Un pionier adevărat
E un băiat dintr'o bucată!

Ca mâine ai să crești om mare
Și va'ntreba poporul tău:
— Ce știi să faci? Te temi de greu?
Ia să vedem, muncii știi oare?

...S'ajungi om drept și de cuvânt,
La muncă primul și la cânt.
Să spună despre tine mama:
„Ce mai băiat crescui și eu!"
Iar vechiu'nvățător: „Luați seama,
Fu cel mai bun elev al meu!"

...Regulamentul nu-i o lege
Uscată și ursuză, rece.
Prea limpede v'am arătat.
El spune ori cui vrea s'audă
Cum poate un copil s'ajungă
Cândva un om adevărat!

Inainte de căderea primilor fulgi

Un nou teren de volei

Nu de multă vreme, pionierii din Galați au avut o bucurie nouă: „Casa pionierilor" din oraș și-a reînceput activitatea. In cercuri a început forfota...

Intr'o zi, pionierii din cercul sportiv s'au sfătuit să înceapă antrenamentele la volei. Dar n'aveau unde. Au hotărît să amenajeze un teren chiar în curtea „Casei pionierilor".

De a doua zi au și început lucrul. Mai întâi, au smuls toată iarba uscată și rădăcinile lemnoase ale unor plante, apoi au nivelat terenul și l-au bătătorit cu tăvălugul. La sfârșit, l-au marcat cu var. Toți pionierii au lucrat cu hărnicie. Mai cu seamă Chirilă Constantin, Marin Vătămaru și Ion Velichi au dovedit multă tragere de inimă.

Terenul de volei este gata. Acum, pionierii fac multe antrenamente. Vor ca în întrecerile sportive între școli ce vor avea loc în cinstea Congresului Partidului și a zilei de 7 Noembrie, să aibă o echipă bună, care să obțină multe victorii...

Constanța BOLOCAN
corespondenta „Scânteii pionierului" în regiunea Galați

Concursul de gimnastică

Mie îmi place mult sportul și îndeosebi atletismul. In curând în școala noastră se va organiza un concurs de gimnastică în cinstea zilei de 7 Noembrie. La această întrecere sportivă, vor participa mulți școlari și pionieri.

Ne pregătim temeinic încă de pe acum. In fiecare zi facem antrenamente, ca să ne perfecționăm și să executăm mai bine figurile de gimnastică. Fiecare mic sportiv din școala noastră muncește din toată inima ca să câștige întrecerea.

Roza BALAZS
Șc. Maghiară-Gherla

In aerul rece și inviorător al dimineții, pionierii fac exerciții de gimnastică. Până la căderea primilor fulgi, mai sunt destule zile și ei le folosesc din plin.

Prin Patria noastră

Utemista Gunesch Margareta e cunoscută în fabrica de postav „Libertatea" din Sibiu, prin deosebitele succese pe care le obține aplicând metoda sovietică Melnicov.

In cinstea celui de al II-lea Congres al Partidului și a zilei de 7 Noembrie, ea s'a angajat să dea zilnic 3-4kilograme fire peste plan.

Din largul apelor

La prora bărcii săltată de valurile repezi, Pamfil Stefanov, șeful brigăzii a III-a de pescari dela secția piscicolă Gorgova, își lasă obrazul în bătaia vântului. Ziua de pescuit e pe sfârșite. Pe fundul bărcii, solzii peștilor sclipesc în razele soarelui tomnatic Tovarășul Stefanov e mulțumit. Brigada a lucrat azi minunat. 1299 kilograme pește a pescuit peste plan. In preajma Congresului Partidului pescarii muncesc cu mult elan. Ei știu că peștele nu se va înfunda în hambarele cherhanagiilor, ca în trecut, ci va îndestula casele oamenilor muncii.

Angajamente care prind viață

In secția de lux a uzinelor „Jànos Herbàk" din Cluj, angajamentele luate în cinstea celui de al II-lea Congres al Partidului se împlinesc cu repeziciune. Aici s'au produs peste plan mai mult de 400 perechi pantofi, iar brigada utemistă de calitate a reușit să îmbunătățească calitatea încălțămintei cu 4% peste angajamentul luat.

Un exemplu în muncă este utemistul Kovacs Ștefan care coase zilnic 150 perechi tălpi peste plan.

La întreprinderea „C. Burca"

La centrul de conserve al întreprinderii economice raionale „C. Burca" din Fălticeni, stivele cutiilor și lăzilor de conserve cresc mereu. Toamna dă mult de lucru tovarășilor de aici. Acum ei își pot arăta din plin îndemânarea, mai. ales că știu nerăbdarea cu care îi așteaptă gospodinele. Astfel ei au reușit să producă până la 8 Octombrie 2200 kilograme magiun, 2000 kilograme fructe uscate, 3000 kilograme paste tomate, 1500 kilograme compoturi și altele.

Intrecerea socialistă care se desfășoară aici, a prilejuit la atelierul de săpun, realizarea a 1000 kilograme săpun peste plan, iar la atelierul de tâmplărie, făurirea tot peste plan a 20 stupi sistematici și a 10 pupitre școlare.

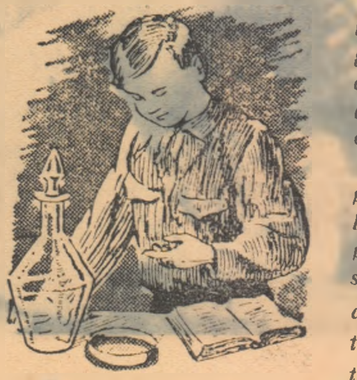
In fruntea întrecerii sunt tovarășele Florica Muscă, Maria Teghel, comunistul N. Părăuțeanu și alții.

Cu ajutorul metodelor sovietice

Pe ogoarele Gospodăriei Agricole de Stat Urleasca din raionul Brăila, recoltatul bumbacului e în toi. Numai până la 5 Octombrie au fost strânse 90.000 kilograme de bumbac. La temelia succeselor obținute de muncitorii de aici, se află aplicarea minunatei metode sovietice Basti Baghirova, care în afară că grăbește strânsul bumbacului, înlătură și pierderile pufului din capsulele deschise. Folosind cu pricepere această metodă sovietică de strângere a bumbacului cu amândouă mâinile, tovarășii dela Gospodăria de Stat Urleasca sunt hotărîți ca în cinstea celui de al II-lea Congres al Partidului și a zilei de 7 Noembrie să grăbească recoltarea pentru a trimite tot mai multă materie primă industriei noastre textile.

Încercați și voi

Cu un singur deget

Tăiați dintr'un carton subțire o fâșie lungă de 25—30 cm., lată de 2—3 cm. și lipiți-i capetele astfel încât să obțineți un inel.

Așezați apoi alături pe masă o sticlă goală. Incercați în urmă să puneți inelul pe gâtul sticlei folosindu-vă doar de degetul arătător dela mâna dreaptă.

In primul moment problema v'ar părea de nerezolvat... Totuși, dacă o să vă amintiți câte ceva din fizică și veți avea puțină răbdare, o veți deslega ușor...

Moneda care apare

Luați un mic castron nu prea adânc, așezați-l pe masă și puneți pe fundul său, într'o margine, o monedă. După aceasta, depărtați-vă de masă, până când marginea castronului vă va acoperi moneda. Acum, fără să schimbați poziția capului rugați pe un prieten să toarne apa în castron. Acum, moneda se va vedea din nou... Cum se explică aceasta...?

Peștișorul plutitor

Tăiați 'un peștișor din carton subțire, așa cum vedeți în desenul alăturat. Canalul care pornește dela orificiul din mijlocul peștișorului, trebuie să fie foarte îngust.

Turnați apoi apă într'un vas mare (albie, lighean, etc.) și așezați pe apă peștișorul, astfel încât partea lui de jos să fie în întregime pe suprafața apei, iar cea de deasupra să fie uscată. Picurați apoi cu o pipetă o picătură sau două de untdelemn, exact în orificiul rotund din mijlocul peștelui care va începe dintr'odată să meargă înainte... Cum credeți că se poate explica lucrul acesta?

(După „Znanie sila")

Acasă

Sunt iar în sat la Chisindia
Pe unde am copilărit,
Pe prispa joasă unde via
Iși suie frunza liniștit.

Aici în casă prinsă'n bârne
Cu geamuri mici cât o oglindă
Un om a fost să ne atârne
Un bec sub afumata grindă.

Și joasa bătrânească-odae
Cu albi pereți parcă-a zâmbit.
Pe'nstalatorul Niculae
Cu vin bunica l-a cinstit.

Nepoata doar sărind sprințară
Ne lua pe toți cu binișorul
Ca s'o lăsăm în astă seară
Să'nvârtă ea comutatorul.

Amurgul vine, iar nepoata
Pășește becul să-l aprindă,
Și luminează casa toată
Minunea mică de sub grindă!

Bunicul doar așa în glumă
Oftează odihnind pe laiț:
„Ei, cum să îmi aprind de-acuma,
Bătrâna pipă la opaiț?"

Rusalin MUREȘEAN

ORBUL DE PESTE OCEAN

„Poporul vostru spune: Numai un orb nu poate vedea muntele Taișan. Se pare însă că există oameni care nu numai că nu văd muntele Taișan, dar în general nu vor să observe nici țara în care se găsește acest munte.

Ce să-i faci! Din această cauză, marea țară pe teritoriul căreia locuiește o pătrime din întreaga omenire nu va înceta să existe".

(Din discursul lui N. S. Hrușciov la ședința solemnă dela Pekin din 30 Septembrie 1954).

★

Statele Unite ale Americii și țările capitaliste care-i sunt subordonate, au refuzat să discute la Adunarea Generală a O.N.U., problema restabilirii drepturilor Republicii Populare Chineze.

(Din presă)

Să vadă-i place mult Unchiului Sam
Oamenii arși de bombe cu napalm
De-aceea astăzi a orbit, că nu-i
Priveliștea de-acum pe placul lui.

N. MITEAEV

Din „Pionerscaia Pravda"

La repetiţie

In curând, în cadrul cercului dramatic al teatrului de păpuşi dela Palatul pionierilor din Oraşul Stalin se va juca piesa „Găinuşa Harnică".

Pentrucă piesa să fie cât mai bine jucată, mânuitorul trebuie să potrivească cum trebuie mişcările vulpii, apoi să fie atent ca paşii babei să fie mărunţi şi greoi... şi aşa, la fel pentru toate personajele.

Iată-i acum pe pionierii Germanschi Anatol, Goga Veronica şi Popa Maura la repetiţii.

Toată grupa învaţă bine

— Ce zici, Anca, o să ne ţinem de cuvânt?

— Sigur, să vezi Florica, toţi o să luăm numai note bune!

...Aşa discutau cele două pioniere, întorcându-se dela adunarea de grupă, în care se hotărîseră cu toţii să învețe bine.

Dar mai bine să mergem puţin împreună şi să vedem cum îşi îndeplinesc hotărîrea, pionierii din grupă. Acasă, la măsuţa ei de lucru, Constanţa îşi face lecţiile. Mâine are limba rusă. Ea şi-a notat în maculator toate cuvintele necunoscute şi acum şi le memorează. Apoi citeşte şi traduce lecţia de câteva ori, până o învaţă bine. Numai după aceea începe să învețe şi la altă materie. Alţi pionieri din grupă învaţă împreună. Anca deseori se duce la Florica acasă ca să-şi facă lecţiile. De obicei, ele încep cu materiile mai grele. Citesc lecţiile după manual şi caietul de notiţe, apoi fiecare recapitulează cu voce tare. Când au şi teme de scris, mai întâi învață lecţia la acel obiect şi numai după aceea scriu. Când termină, nu uită nici să se joace şi deseori dau fuga să ajute în gospodărie. C. Ion ajută mult pe părinţi. El duce în fiecare zi vitele la păscut, le îngrijeşte şi acasă, dar nu învaţă mai puţin, pentrucă îşi ia întotdeauna cartea cu el. Când se întoarce acasă, îi mai rămân doar de scris temele.

Numai Mitrache a luat un trei.

— Cum s'a întâmplat Mitrache? l-au întrebat vreo trei colegi deodată.

— Mi s'a părut grea lecţia. Am lăsat s'o învăţ mai târziu, dar m'a apucat seara şi n'am izbutit.

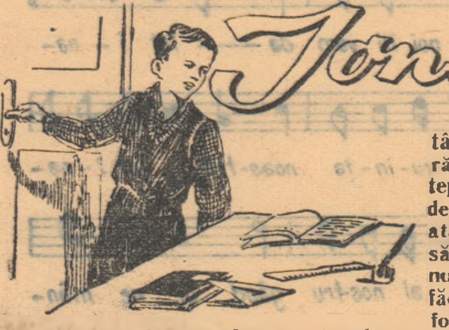
— Hai să învăţăm împreună, propuse Mihai. De atunci, Mihai învaţă împreună cu Mitrache şi acesta şi-a îndreptat notele la matematică. Dar ca să-i cunoaştem mai bine să mergem în clasă. E ora de limba rusă. Pentru astăzi au avut de învăţat lecţia „Vladimir Ilici Lenin". E ascultată Constanţa.

— „Lenin era iubit de muncitori, iar moşierii îl urau" — traduce ea fără să se încurce.

— Pentruce îl urau aceştia? — întreabă tovarăşa profesoară. Toţi vor să răspundă. Profesoara însă o numeşte pe Anca. Anca răspunde sigur şi clar.

Nu degeaba s'au gândit pionierii s'o aleagă conducătoarea detaşamentului! Cu ea nu e de şagă. Sarcinile vor fi îndeplinite şi toţi pionierii din clasa V-a, Vârtoapele de Sus, vor învăţa bine.

Florica GALETEANU

Ionel din Ferneziu

Anul trecut, Ionel a fost tot în clasa IV-a la şcoala din Ferneziu, Baia Mare. Dacă ar fi ascultat-o pe tovarăşa învăţătoare, dacă ar fi băgat în seamă tot ceeace-i spuneau mereu băieţii, dacă ar fi aplecat vreodată urechea la sfaturile mamei, el de bună seamă n'ar fi păţit ruşinea asta.

— Nu pot să învăţ, îşi zicea el, ori de câte ori trebuia să-şi facă lecţiile, pentru a-şi ierta lipsa de voinţă. Şi după ce-şi zicea aşa, împăcat cu el însuşi, pleca la joacă. Găsise şi un tovarăş foarte bun, pe văru-său Mihai. Erau trup şi suflet şi cât era ziulica de mare băteau mingea de cârpă pe uliţele Ferneziului. Iar în timpul orelor îşi găseau totdeauna altceva de lucru. Şi azi aşa, mâine la fel, a trecut anul şi Ionel, care nu „putuse" să învețe nimic, a rămas repetent. La început, când a aflat această veste nu putea să creadă, îi era peste putinţă să se obişnuiască cu acest gând. Toţi colegii lui vor trece acum în clasa V-a, numai el va rămâne tot într'a IV-a! Printre ei se aflau destui care începuseră anul ca şi el, ba unii au fost şi corijenţi pe primul pătrar. Dar toţi s'au îndreptat până la urmă şi iată-i acum au trecut clasa. Numai el, el singur a rămas repetent. Cum, din toată clasa, el a fost cel mai prost? Cel mai leneş? I se făcu dintr'odată ruşine de el, de toată lumea şi mai cu seamă de părinţi. Ce vor zice ei când vor afla o veste aşa rea? Ah dac'ar fi putut, ar fi intrat în pământ de viu... Şi parcă dinadins îi veneau în minte tot gânduri care-l învinuiau. Tovarăşa învăţătoare îi spusese de atâtea ori: „Invaţă Ion Mihali, c'ai să rămâi repetent", sau „Eşti băiat deştept, dar leneş". Ba a venit şi acasă de câteva ori. Au mai venit acasă şi atâţia colegi... Dar el a rămas nepăsător. Cum a putut să fie aşa...? Uite, numai nepăsarea asta, numai ea l-a făcut să rămână repetent. De n'ar fi fost nepăsător, acum ar fi trecut şi el în clasa V-a.

Şi, în acest vârtej de mustrări, de părere de rău, simţi că începe să-l ardă o dorinţă. Vroia să le arăte la toţi că acum i-a înţeles, că se căieşte de nepăsarea lui.

— Vă rog să mă credeţi că de acum am să învăţ bine, şopti el, ca şi când cei la care se gândea erau de faţă. Ar fi vrut să le spună mai multe, dar plânsul îl înecă.

★

In primele zile de şcoală i-a venit cam greu lui Ionel să-şi ţină făgăduiala pe care şi-o făcuse. Intr'o după amiază, tocmai se pregătea să-şi facă lecţiile. Scosese chiar pe masă caietul şi cartea de aritmetică. Deodată auzi nişte glasuri. Când se uită pe geam, Mihai cu mai mulţi băieţi treceau prin faţa casei lui. Cu siguranţă că se duceau să bată mingea. Primul gând al lui Ionel fu să se ducă imediat după ei. Deschise uşa aproape în neştire şi fugi. Abia după ce eşise pe uşă, fulgerător, îi veni în minte masa cu caietul de aritmetică şi atâtea teme pentru mâine. Dar îl ardea grozav dorinţa să dea şi el măcar un şut... Deschise poarta ca'ntr'o doară şi se uită spre grupul care se depărta. Tocmai când se pregătea să strige după ei să-l aştepte, zări pe uliţă un coleg al lui din anul trecut. Se întoarse brusc şi intră în curte. Se va juca şi el, dar după ce-şi va termina temele pentru mâine.

De atunci, astfel de ispite s'au ivit tare des. E adevărat că până acum n'a reuşit să rămână nepăsător în faţa lor, dar oricum, până la urmă tot le învinge.

De curând mama lui a trecut pe la şcoală şi nu i-a venit să-şi creadă urechilor când tovarăşa învăţătoare i-a spus că Ionel al ei are numai note de 4 şi 5, că citeşte cel mai frumos din clasă şi — culmea — că la ore

este foarte atent! Ionel, care era lângă maică-sa şi asculta toate aceste laude, se făcuse roşu ca focul. Era aşa de mulţumit! Ah, dac'ar fi de faţă tovarăşa învăţătoare şi toţi colegii lui de anul trecut! Dar poate vor afla şi aşa că el, Ion Mihali, a devenit un elev bun.

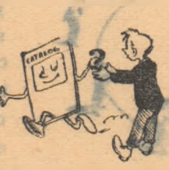
Elvira POPAZU

Epigrame

Text de C. ARCAŞU **Desen de BURŞCHI**

Abonament special

Pe la reviste şi ziare,
Nu-i abonat cum sunteţi voi
In schimb, în catalog apare
Ca „abonat" la... nota doi.

Şcolarul îngâmfat

Priveşti de sus peste mulţime
Şi mai de soi ca toţi te crezi.
Dar din această înălţime,
Nici cartea bine n'o mai vezi!..

Pantofii buclucaşi

Când fugi pe uliţă se pare
Că-ţi vin pantofii la perfecţie.
Dar ei te strâng grozav de tare
Indată ce eşti... scos la lecţie!

Unui conducător de grupă

Este prezent când se-execută
In grupa lui, diverse munci,
Păcatul e că îşi ajută
Colegii, numai cu... porunci.

Prietenii l-au ajutat pe Niţă

In pauză, Niţă Ion fuge nebuneşte după un coleg, se loveşte de cei pe care îi găseşte în drum, dar aleargă înainte. A căzut o fetişcană din clasele mai mici, a început să plângă. Niţă tot nu se opreşte. „Alergata" e doar jocul lui preferat. In sfârşit, colegul a fost prins. Acum el trebuie să-l prindă pe Niţă. Iar a căzut cineva, dar Niţă aleargă înainte. Şi jocul acesta continuă în fiecare recreaţie, nestingherit.

★

Pe şcolarii dintr'a V-a îi auzeai: „Niţă iar a spart un geam", „Niţă, ora trecută, n'a scos niciun cuvinţel când a fost ascultat".

— Ce să ne mai facem cu Niţă? Pentrucă e indisciplinat, pentrucă nu învaţă, clasa noastră nu va fi niciodată fruntaşă, spunea Marinescu Maria — conducătoarea detaşamentului.

— Şi astăzi l-a înţepat cu peniţa pe Spirea Ioan — adaugă pioniera Constantinescu Ioana.

— Adevărat! Vecinii lui de bancă din cauza aceasta n'au fost atenţi în oră — zise Negoiţă Grigore.

Mult şi-au bătut capul pionierii din unitatea nr. 4 — Samara. Cei dintr'a V-a se frământau mai mult decât toţi. Colegul lor Niţă Ion era discutat în consilii pedagogice, era criticat în adunările pionereşti, totuşi nu se îndrepta. Pionierii dintr'a V-a s'au dus şi acasă la Niţă. Au aflat dela mama lui că el o ajută în gospodărie, dar că de-l îndeamnă să învețe, spune că şi-a învăţat lecţiile la şcoală. „Ce-ar fi să-i dăm lui Niţă sarcina să se ocupe de curăţenia tablei?", a propus pioniera Bulf Elena. Astfel, ar fi ocupat în recreaţii şi n'ar avea timp să facă atâtea năzbâtii. Şi Niţă începu să-şi facă datoria. Intâi, e drept, a făcut treabă de mântuială ca să-i ajungă timp şi de joacă. Mai apoi a început să şteargă tabla cu atenţie. Toată recreaţia, uda şi usca cârpa pentru ştergerea tablei. Tabla se făcu curată şi neagră ca pana corbului. Niţă începu să ridice mâna în ore. Dorea să scrie şi el pe tabla pe care o curăţa. Se vedea însă că nu şi-a învăţat lecţiile, pentrucă umplea tabla cu socoteli greşite. Niţă se întorcea abătut dela tablă.

— Vrei să înveţi cu mine la matematică? — îl întrebă pentru a nu ştiu câta oară pionierul Radu Marin, colegul lui de bancă. Şi pentru prima oară Niţă Ion îi primi ajutorul. „E timpul ca Niţă să fie ajutat şi la învăţătură", îşi spuneau pionierii dintr'a cincea.

— Nu mergi la internat să-ţi faci lecţiile cu noi, Niţă?

— Nu am timp. Trebuie să-i ajut mamei la gospodărie.

— Vei avea timp destul să o şi ajuţi.

Câteva zile la rând, Niţă a stat pe gânduri. L-a sfătuit şi mamă-sa să meargă să învețe cu colegii lui. Niţă începu să-şi pregătească lecţiile la internat. Ii rămânea destul timp să-i ajute şi mamei la gospodărie. La şcoală nu mai scria pe tablă socoteli greşite, şi nimeni nu se mai plângea din cauza lui.

★

Anul acesta, Niţă Ion este tot elev în unitatea nr. 4 din regiunea

Piteşti, raionul Vedea. E un pionier bun, care-şi preţuieşte colegii ce l-au ajutat la vreme anul trecut.

N. BIHORAN

Pagini din trecut

HAIA LIFŞIŢ

Era în anul 1929. Un grup de comunişti întemniţaţi la Cluj hotărîră să declare greva foamei. In grup se afla şi o tânără de 24 de ani, secretară a U.T.C.-ului. Tânăra luptătoare era aproape sfârşită din pricina îndelungatei întemniţări şi a sălbaticelor torturi îndurate la siguranţă. Tovarăşii săi hotărîră ca din cauza sănătăţii ei şubrezite să nu participe la grevă. Ii comunicară hotărîrea. Şi atunci, în ochii utecistei licărîră pentru prima oară două lacrimi. Hotărîrea aceasta a tovarăşilor ei de suferinţă, ar fi înlăturat-o dela marea fericire a vieţii ei: lupta. Şi asta ar fi fost pentru ea mai rău decât moartea. Toate încercările de a o convinge se frânseră de împotrivirea ei dârză. Tânăra comunistă începu greva foamei alături de ceilalţi..

Tânăra aceasta cu ochii mari şi luminoşi, cu trupul firav dar cu voinţa neînfrântă, era Haia Lifşiţ. De unde îşi trăgea Haia seva tăriei ei sufleteşti, cine-i insuflase curajul, eroismul, dragostea arzătoare pentru luptă?

Pe Haia o crescuse Partidul. Se călise la şcoala aspră şi măreaţă a luptei revoluţionare duse de comunişti pentru cauza proletariatului, pentru fericirea poporului.

Haia Lifşiţ se născuse în 1905, într'o familie de mici funcţionari dintr'un orăşel de provincie. Când torţa Marii Revoluţii din Octombrie şi-a răspândit lumina deasupra popoarelor lumii, Haia nu ieşise încă din anii copilăriei. Dar în inima ei a încolţit, prinzând rădăcini viguroase, dorul de luptă pentru libertate, pentru cauza celor asupriţi şi exploataţi. Erau ani plini de frământări. Proletariatul dela noi începea să se întărească, se puneau temeliile puternicului partid al comuniştilor. Haia devine curând membră a Uniunii Tineretului Comunist. Incă din liceu îşi începe activitatea revoluţionară. După terminarea şcolii, negăsind de lucru, intră muncitoare într'o fabrică. Aici cunoaşte şi mai mult nevoile şi lupta clasei muncitoare, se înfrăţeşte şi mai mult cu năzuinţele ei. Dragostea ei de viaţă şi de oameni, dârzenia ei în luptă, spiritul ei de sacrificiu, o fac o tovarăşă iubită şi preţuită.

In anii aceia, stăpânirea burghezo-moşierească deslănţuise cu furie teroarea împotriva mişcării muncitoreşti, voind s'o sugrume. Arestările provocate de denunţurile agenţilor siguranţei, strecuraţi în rândurile mişcării muncitoreşti, se ţineau lanţ. In anul 1924, an în care Partidul Comunist din România este scos în afara legii, iar prigoana devine mai sălbatică, Haia este arestată împreună cu alţi comunişti şi utecişti, pe când pregătea sărbătorirea lui „1 Mai".

La siguranţă e bătută şi schingiuită cu cruzime de călăi. Dar torturile neomeneşti nu reuşesc să smulgă din gura Haiei vreun cuvânt trădător. Haia rămâne dreaptă, senină şi tăcută în furtuna chinurilor. Ştia că nu e singură. Ştia că partidul, tovarăşii ei de luptă rămaşi în libertate se străduie s'o salveze. Şi într'adevăr planul pentru eliberarea ei izbuteşte. Haia îşi reîncepe activitatea revoluţionară cu şi mai multă dârzenie. Incepe pentru ea viaţa comunistului ilegalist, plină de primejdii şi capcane, fără odihnă, fără linişte....

Anul 1928 o găseşte la Oradea, unde funcţiona pe atunci o parte din Comitetul Central al Partidului. Haia era secretară a U.T.C., şi împreună cu alţi tovarăşi tipărea revista „Tânărul Leninist". Dar tipografia ilegală e descoperită. Un grup de tovarăşi în care se afla şi Haia cade în mâinile siguranţei. Şirul torturilor reîncepe...

Insângerată şi fără puteri, zăcând în beznă pe cimentul celulei, Haia se îmbolnăveşte de pneumonie. Dar tinereţea şi voinţa ei înving boala. Peste câtva timp, este transferată la consiliul de război din Cluj, unde urma să se judece procesul grupului de comunişti. Tribunalul burghezo-moşieresc voia să folosească procesul ca un prilej de desfiinţare a sindicatelor unitare, organe de luptă revoluţionară ale clasei muncitoare. Comuniştii închişi înţeleg primejdia. Aşa cum îi învăţase Partidul, ei hotărăsc să schimbe „boxa acuzaţilor" într'o tribună de demascare a exploatării, a mârşăviei claselor stăpânitoare. Haia îşi ia sarcina să demaşte mincinoasa propagandă anti-sovietică, să înfiereze pregătirile războinice ale guvernelor burghezo-moşiereşti. Cuvintele Haiei răsună răspicat în sala de judecată, ca un act cumplit de acuzare. Judecătorii, îngroziţi, dau ordin să fie scoasă din sală. Se dă sentinţa: 10 ani de temniţă.
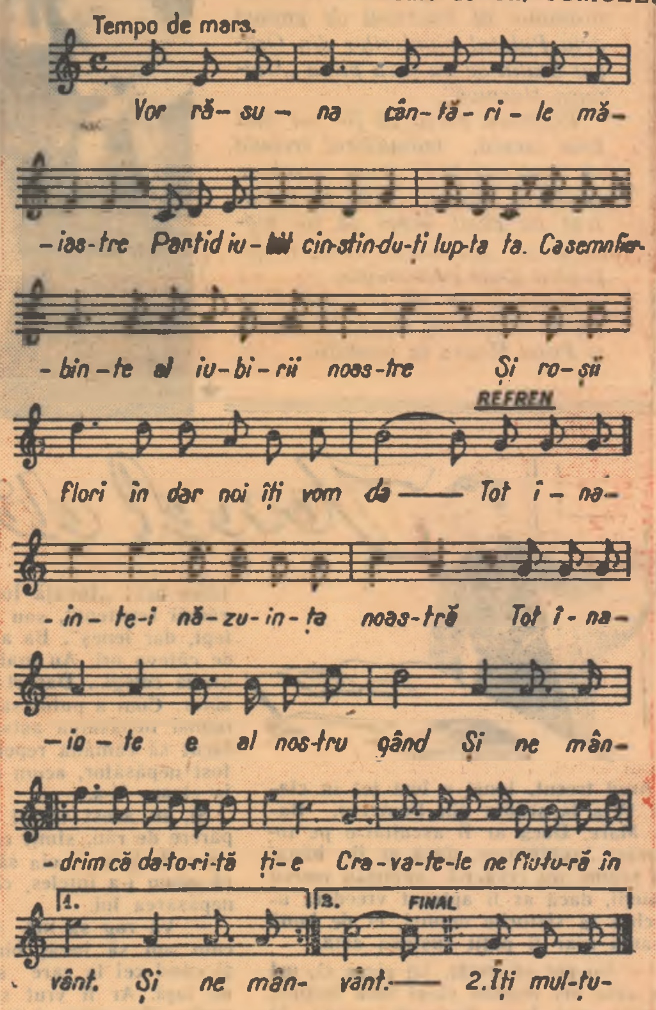
Reîncepură zilele, săptămânile lungi şi grele de închisoare. Veni la putere guvernul naţional-ţărănist, care promisese de mult o amnistiere a condamnaţilor politici. Grupul Haiei Lifşiţ rămâne însă întemniţat mai departe. Haia şi tovarăşii săi declară greva foamei. Intr'a 33-a zi de grevă, Haiei i se dă hrană cu forţa. Acest lucru îi înrăutăţeşte starea. La 17 August 1929, ea se stinge din viaţă.

Pentru tineretul muncitor din patria noastră, chipul Haiei Lifşiţ va rămâne veşnic viu şi luminos. Viaţa ei le este o pildă înălţătoare pe drumul muncii şi luptei neobosite pentru făurirea socialismului.

Vasile MANUCEANU

Partidului iubit

Muzica de Liviu IONESCU Versuri de Gh. TOMOZEI

Vor răsuna cântările măiastre
Partid iubit, cinstindu-ţi lupta ta,
Ca semn fierbinte al iubirii noastre,
Şi roşii flori în dar noi îţi vom da.

Refren:
Tot înainte-i năzuinţa noastră,
Tot înainte e al nostru gând
Şi ne mândrim că datorită ţie,
Cravatele ne flutură în vânt!

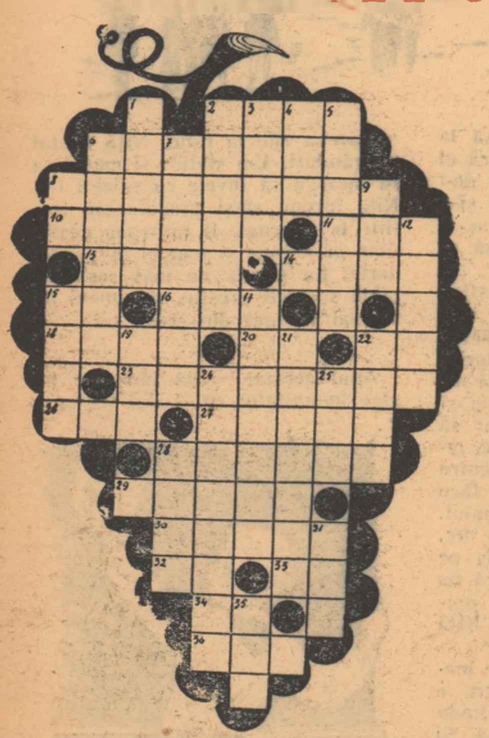
Iţi mulţumim făgăduindu-ţi ţie
Că numai note bune-o să avem,
Că vom pătrunde-a cărţii bogăţie
Că ucenicii Partidului ne vrem.

Iţi mulţumim şi pentru şcoala nouă
Şi pentru cărţi frumoase-ţi mulţumim,
Pentru vacanţa ce ni-i dragă nouă,
In taberi căţărate pe'nălţimi.

Năvalnic, ştim că or să treacă anii
Şi comunişti ajunge-vom să fim.
Noi pentru năzuinţa asta'naltă,
Partid iubit, tot ţie-ţi mulţumim!

IN TIMPUL VOSTRU LIBER

La cules...

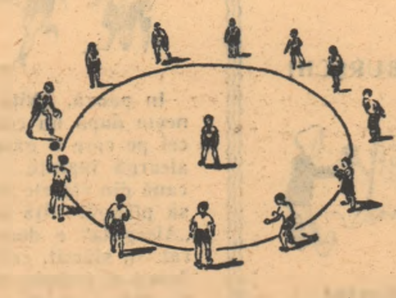

ORIZONTAL: 2) Sprijină viţa de vie. 6) E în formă de V şi susţine viţele mai încărcate cu struguri. 8) Cine n'a auzit de vinul de acolo...? 10) La viţa de vie este mlădioasă şi poartă numele de coardă. 11) Instrument muzical din ţara „Sfinxului". 13) Aşa cum e aroma strugurilor tămâioşi. 14) Soi de viţă de vie. 15) ? 16) Viţă... fără vârf. 18) Regiune bogată în struguri buni. 20) Curte (Monoverb). 22) O boabă neagră pe portativ. 23) Aşa cum e butucul viţei de vie înainte de altoire. 26) Varietate de struguri cu boabe mărunte şi dese. 27) Nume de băiat. 28) A strivi strugurii pentru a prepara vinul. 29) Ceiace rămâne din struguri după storsul lor... 30) Acţiunea viţei pe arac. 32) Ţese! 33) Da de unde! 34) 105 la romani. 36) Aceia (pop).

VERTICAL: 1) Locul unde se strâng strugurii în butoaie şi unde se face vinul. 2) Lucruri pe lângă casa omului (sing). 3) O cană plină cu vârf. 4) Nume feminin. 5) Prin ea curge vinul din butoi. 6) Vas mare cu două toarte din care romanii beau vin sau... gura vulcanului. 7) Struguri necopţi 8) Doctor. 9) Dragoste (Olt.) 12) Boală primejdioasă. 15) Vas mare, din doage, în care se pune vinul. 17) Nici pomi, nici tufe 19) Astfel! 21) Soi de viţă de vie. 22) Nume feminin. 24) O viţă sălbatică de pădure... 25) Instrument geometric. 28) Zeama dulce a strugurilor. 31) De acolo vine lumina! 35) Plantaţie de... struguri!

Cuvinte rare: EUD—IUB—AUĂ.

Fereşte-te de minge

Puteţi învăţa în curtea şcolii sau pe teren sportiv, încă un joc de mişcare la care trebuie să participe dela 8 până la 15 copii. Marcaţi pe teren un cerc cât mai mare şi ocupaţi locuri pe linia lui, la intervale de 2—3 paşi. Unul dintre voi va trece în centrul cercului şi va da semnalul de începere. Cei care stau pe linia cercului vor începe să-şi arunce între ei o minge de volei sau baschet, căutând să n'o reţină mult timp. La un moment dat, jucătorul din centru va striga: „Stai". In această situaţie cel care se va găsi cu mingea în mână va trebui s'o arunce în unul din jucătorii care în momentul acela fug în toate părţile. Pionierul care aruncă mingea nu are voie să se depărteze de cerc, mai mult de un pas, dar el îşi poate urmări colegii, fugind prin interiorul cercului.

Deasemenea el poate arunca mingea şi în jucătorul care a comandat „Stai!" Acesta poate fugi numai în interiorul cercului. Cei loviţi de minge ies din joc. Acela care a aruncat mingea şi nu şi-a lovit ţinta, părăseşte jocul. In cazul când ţinta a fost lovită, jucătorul care a ochit îşi înlocuieşte colegul din centrul cercului şi va da el comanda „Stai". Jocul continuă în acelaşi fel, până nu rămân decât doi copii pe linia cercului şi unul la centru. Acesta se alătură jucătorilor rămaşi, iar comanda de „Stai", va fi dată de unul dintre copiii eliminaţi. In cele din urmă rămâne un singur jucător care nu a fost lovit de nimeni şi nici nu şi-a greşit ţinta. El va fi câştigătorul jocului.

———

MONOVERB... AGRICOL

(4—11)

Redacţia şi administraţia Bucureşti Piaţa Scânteii, tel 7.61.00. 7.60.10. Abonamentele se fac la toate OFICIILE POŞTALE şi SECŢIILE RAIONALE DE DIFUZARE A PRESEI.
Taxa plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. 100.114 Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin".